

БОКСЕРКА ІВАННА КРУПЕНЯ: “НЕ ВМІЮ ВІДЧУВАТИ СМАК ПЕРЕМОГИ”

Після виграшу дівчині здається, що може більше

Чи не найбільше рівненську школу боксу прославляє 20-річна Іванна КРУПЕНЯ. Торік здобула срібло на чемпіонаті Європи. На початку березня рівнянку визнали найкращою спортсменкою зустрічі боксерів України та Росії на турнірі в Москві. Визнання та нагороди даються дівчині тяжкою працею: двогодинне тренування — двічі на день, а ще — численні поїздки на різні турніри. Звідки беруться сили та як кується перемога — Іванка розповіла в інтерв'ю “ОГО”.

ДЗЮДО ПОКИНУЛА ЧЕРЕЗ ТРАВМИ

— Знаю, що твоя спортивна кар'єра розпочалася не з боксу....

— Так, займалася дзюдо п'ять років. Одержала звання “Майстер спорту”, виступала за збірну кадетів України, збиралася переходити в юніори. Виграла всеукраїнські змагання, стала призеркою чемпіонату України серед дорослих. Не раз була призеркою міжнародних турнірів...

— Чому покинула боротьбу?

— Цей спорт дуже травматичний. Одержала травм багато, зокрема, спину та коліна. З дитинства мріяла спробувати себе в боксі. Коли вирішила в цей вид спорту перейти, то в дзюдо мене вже не забезпечували харчуванням, екіпіровкою,

не возили на змагання. Фактично, у бокс прийшла на пусте місце та тренувалася на голому ентузіазмі.

— Як пройшла перекваліфікація?

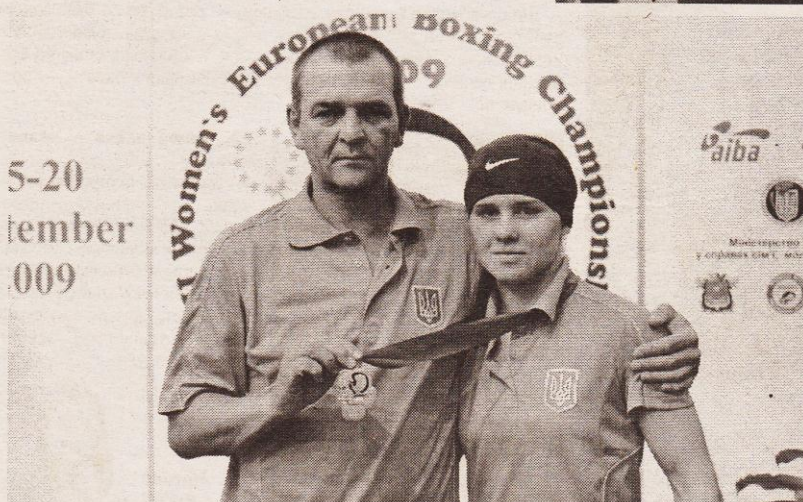
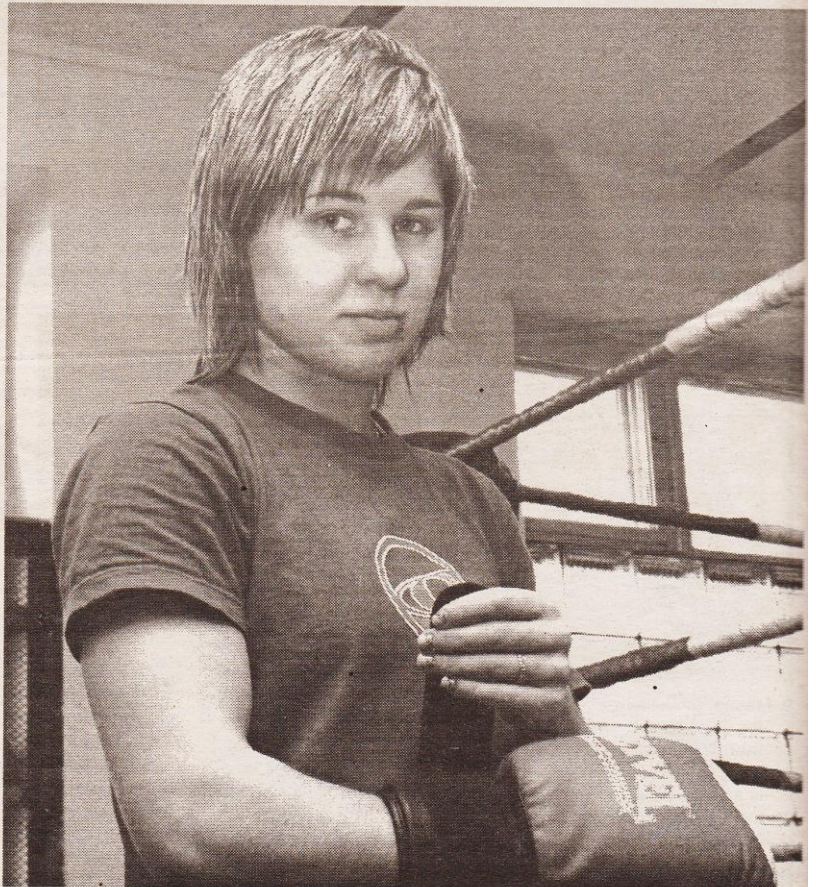
— Важко, бо тренувалася за іншими принципами. Довелося перенавчатися. Швидкій адаптації завдячую нинішньому тренеру Олександру Мартиненку. З іншого боку, вже мала певну спортивну кондицію, треба було поставити техніку.

— Який найбільший успіх?

— Великим досягненням для мене стало друге місце на чемпіонаті Європи в 2009 році. Там виконала норматив майстра спорту міжнародного класу.

БРАКУЄ СПАРИНГ-ПАРТНЕРІВ

— Чого коштує перемога?
— Тренуюся двічі на день.

Усім успіхам боксерка завдячує тренеру Олександру Мартиненку

“Після знайомства пересторога в людей зникає”

Заняття триває мінімум дві години. Коли тренувальний цикл іде на спад, то стараюся пограти в теніс чи покататися на ковзанах. Перемога — це сукупність багатьох факторів, як моральних, так і фізичних.

— Чи правда, що найважче — перед виходом на ринг?

— Дійсно, бо в голові купа інформації, настанови тренера... Коли виходиш на ринг, то зайві думки зникають.

— Як себе налаштуєш на бій?

— Перед поединком оцінюю супротивницю та визначаю, чи зручно з нею боксувати. Чим вищий рівень боксерки, тим більша мотивація. Коли опонентку підтримують всі судді, то

бокую з однією думкою — пан або пропав.

— Наскільки важлива психологічна підготовка?

— Бокс вчить збирати всі сили у найтяжчий момент. На змаганнях і проявляється здатність відключитися від буденних проблем і зосередитися на поединку.

— З ким проводиш спаринги?

— У Рівному раніше спарингувала з Катериною Шамбір, але вона вийшла заміж і народила дитину. Тому катастрофічно бракує спаринг-партнерів. Часто в парі зі мною стоїть тренер Олександр Мартиненко. Допомагає Дмитро Кучман, а найбільше завдячую Сергію

арпову. Він навчав азам, підтримує перед змаганнями. Має можливість, приїжджає з Києва та допомагає отримувати до змагань.

РЕНЕР ВИГАНЯЄ ІА ДИСКОТЕКУ

— Чи доводилося застосовувати вміння у повсякденному житті?

— Ні. Я й не хочу, бо рук шкода.

— Чи не створюють заняття боксом проблем в особистому житті?

— У мене всі друзі — спортсмени, які нормально ставляться до заняття боксом. У певній мірі здивування виникає під час нових найомств. Після третьої зустрічі пересторога в людейникає.

— Як твоє заняття сприймають близькі та друзі?

— Батьки почали відмовляти мене від занять дзюдо, коли трапилися серйозні травми. З сьомого класу через тренування рідко з'являлася в школі. Нарікали й на це, але оскільки я Овен, то зрозуміли — відмовляти мене безрезультатно. Перехід у бокс важко сприйняв батько. Коли почала демонструвати пристойні результати, то став задоволеним. Вчитися не покинула, зараз здобуваю спеціальність "фізичне виховання" в РДГУ.

— Дозволяєш собі сходити в нічний клуб чи режим на першому місці?

— Мене навіть тренер змушує сходити на дискотеку. Каже: "Йди вже потруси кістками!" Я часто граю в боулінг, але перед серйозними змаганнями не до розваг.

— Ти — досить відома

спортсменка. Чи відчула промені слави?

— Впізнають на вулиці, у транспорті. Найбільше компліментів від вболівальників отримую після турніру, де добре виступила.

— Це якось тебе змінило?

— Не думаю. Раніше вважала престижним увійти до трійки призерів на чемпіонаті Європи. Коли цього досягла, то зрозуміла, що це нічого не означає, бо існують вищі вершини. Я не вмію відчувати смак перемоги. Коли її здобуваю, то здається, що можу більше.

— Іванко, чи відчуваєш самореалізацію?

— Найчастіше в спортсменів виникає питання: "А що буде далі?" Всі бояться невизначеності, адже в спорт вкладено багато сил, а віддача не завжди пропорційна. Я лише нещодавно почала відчувати результати виснажливої праці.

У ПРОФІ — ПІСЛЯ ОЛІМПІАДИ

— Які твої подальші спортивні плани?

— У вересні цього року маю виступити на чемпіонаті світу. Вже розпочала підготовку. Результати не буду загадувати, бо це ж спорт. Мрію виступити на Олімпійських іграх. На Олімпіаді в Пекіні не виступала, адже нагороди в моїй ваговій категорії не розігрувалися. Прагну боксувати вже в Лондоні через два роки. Ще нині не дійшла до того рівня, аби там гідно показати себе. Слід набратися досвіду на змаганнях міжнародного рівня.

— Збираєшся перейти у професійний бокс?

Іванці довелося перекваліфікуватися з борця на бійця

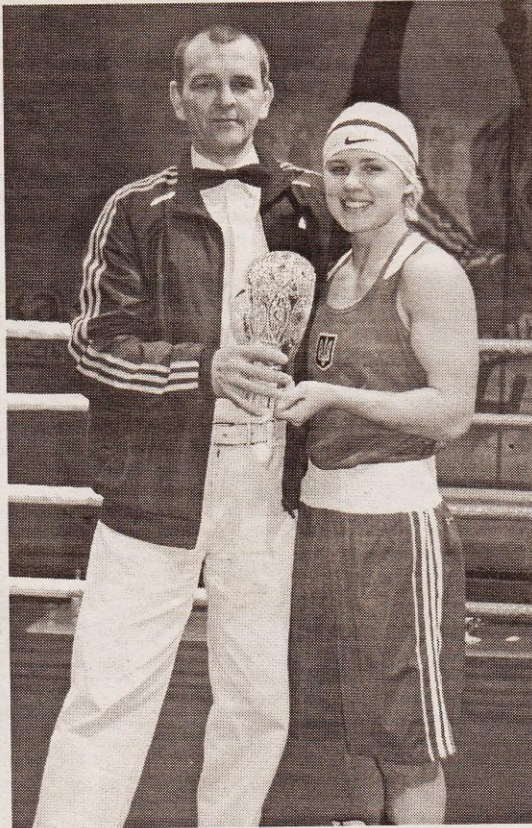
— Треба твердо стояти на ногах в аматорському боксі. Найтитолованіші чемпіони мали прекрасну аматорську кар'єру. Це хороша школа, бо серед професіоналів треба показувати результат, а не вчитися. Вік мені ще дозволяє посидіти в аматорах.

— Чи пропонували промоутерські компанії тобі контракт?

— Ні, але, думаю, з'являться після 2012.

— А входить до твоїх планів створення сім'ї?

— Багато спортсменів її мають. Тут усе залежить від другої половинки. Мій хлопець розуміє, що бокс — це моє, та не сперечається. Єдине, що просить бергти здоров'я та уникати травм.

Іванну Крупеню визнали найкращою боксеркою на турнірі в Москві

Думаю, і в подальшому буде мене підтримувати.

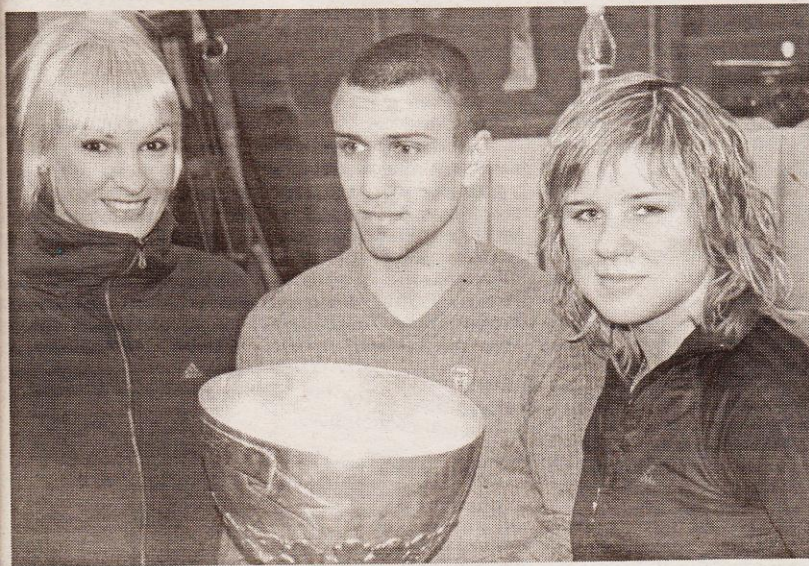
— Які грошові дивіденди тобі приносить бокс?

— Про серйозні кошти говорити в Україні не можна. Для прикладу, коли турецькі спортсменки виграли чемпіонат Європи, то від влади за перше місце одержали

75 тисяч доларів, а за друге — 50. Мені за срібло від України дісталось всього три тисячі 200 гривень.

Володимир
МИКОЛАЙЧУК

www.ogo.tv.ua

З українським олімпійським чемпіоном Василем Ломаченком

